

Subscription.

Inland: Rs. 50/- year

For Advertisement

Apply to:

The Manager,
'The Morning Star,'
182, First Cross Street
JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q / J / 104 / News / 89

Established: 1841: A Christian Weekly; Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 10 NOVEMBER 1989 No. 45

News and Articles in
Tamil and English.
Please send them to

THE EDITOR,

'The Morning Star,'
182, First Cross Street,
JAFFNA.

CHRISTIAN HOME FESTIVAL.

This festival organised by the Women's Fellowship of the Diocese took place at Manipay on Saturday the 28th of October. The day began with a service of praise and thanksgiving in the Church led by Dr. (Mrs.) C. Ambalavanar. In spite of the sky being overcast with rain clouds the Church was packed to its full capacity. Special songs were rendered by Mrs. J. Ratnasabapathy of Jaffna College, the Women's Fellowship of the Cathedral Church and also the choir of the Manipay Parish. Mrs. Rita Thangarajah of Pandaterruppu, who had represented the Women's Fellowship at the South Asian Women's Conference organised by the women's section of the Christian Conference of Asia in July this year in Madras, gave a short report. The Conference theme had been "Women's struggle for Justice and Peace". She had the audience spellbound as she narrated cases of injustice, oppression, violation and exploitation of Women in Asian countries. Many among the audience must have woken up to the realities of the sufferings of many women around them. The preacher at the service was Mrs. Chandra Victor, B. D., M. Phil., lecturer at the Christian Theological Seminary at Chunnakam. She spoke on "Women's struggle for Justice & Peace". This will be published in a later issue of the Morning Star. Another special feature was the reading together of the Tamil translation of "A Woman's Creed" taken from "Jesus and the Freed Woman" by Rachel C. Wahlberg. This has already appeared in the Morning Star.

A short break for tea given by the Pandaterruppu Church Women's Fellowship was followed by a Forum on "Women's Struggle for Justice and Peace and Love". It was presided over by the Rev. Dev Anandarajah while the speakers were the Rev. Henry Victor of the Jaffna University, Mrs. Cherry Mills of the staff of Uduvil Girls' College, Mr. Noel Vimalendran of the staff of Jaffna College and Miss. Sivarmani, a second year student of the Jaffna University. The Rev. Henry Victor said he would like to express his views on The impact of women's struggle on a male theologian as he sees it. (1) How it has brought a sense of shame, it demands of him repentance and makes anew his way of thinking while it prompts him to celebrate and give thanks (2) Through her struggle, woman is asking for equality and that it is a sad thing that she has to still struggle for this in society and

the Church (3) That God as He takes an objective view is not partial and that He is with the women in their struggle (4) That in the Hebrew Bible (Old Testament) God is speaking to me and women through women's struggles -their struggle is God's event and now the one who speaks through their struggle is the Holy Spirit and (5) lastly God's words have been given in the Bible by man in man's words and human words are changeable and can be erroneous. Therefore, we cannot hold that man's words are applicable for all times. Mrs. Mills based her speech on Isaiah 32:17 and said that where there is Justice and Peace there is love, for it is love which seeks Justice and it is love which teaches peace. Isaiah gives us a vision of a world in which love, peace and justice prevails-a new transformed world, where there is harmony between God and men, man and nature and harmony between man and man. That we in our life time should endeavour to make this vision a reality. Mr.

Noel Vimalendran posed the question "Why do women have to struggle for justice and peace? He went on to say that it is because love, concern for fellows and compassion are lacking in the present society. Woman is affected by war, violation of her rights, poverty and exploitation where she is looked upon as merchandise. Why has the World Council of Churches following a U. N.'s declaration of Women's decade, launched an ecumenical decade for women in solidarity with Churches. Justice is processing, the result is peace. Use love in processing Justice, but where is love to be found? in the Church and the Bible, and so one comes to Jesus' command, love thy neighbour as thyself. Therefore the call for solidarity. Miss. Sivarmani based her talk from the sociological aspect. She spoke on how women are discriminated against by some aspects of Thesla Valamai, the evil of Dowry system, unequal wages in tea and rubber plantation labour and also in onion, paddy cultivation labour. She also spoke about violations and exploitation, how women are used in cheap advertisements. She challenged the audience to better consciousness and more active participation in relieving the sufferings of our marginalised and oppressed sisters.

Then followed a short entertainment where the Nursing Staff of Green Hospital, mimicked a T. V. programme with news, advertisements, children's item,

LIBRARY
JAFFNA DIOCESE OF THE CHURCH OF SOUTH INDIA.

PREBYTERAL ORDINATION.

The Rev. Christo T. Roberts, Worker in Charge of the Tellippalai Church will be ordained as a Presbyter of the Jaffna Diocese of the C. S. I. on Saturday the 18th of November 1989 at 8.30 a.m. in the Cathedral Church, Vaddukoddai by the Bishop of the Diocese.

You are cordially invited to be present at the service. Please remember the candidate in your prayers.

Secretary,
J. D. C. S. I.

SPORTS.

weather report, dance recital and a short play called "This also is living" acted by the students of the Vocational Training Centre in which they depicted women's struggle for Justice and equality. A special song was rendered by a couple from the Uduvil Church.

Mr. Ratnavel and his team at Arul Manai Boys' Home hosted about four hundred people for lunch.

After lunch, the Right Reverend D. J. Ambalavanar declared open the exhibition and sale of the Vocational Training Centre. There was even a bigger crowd at this function as families and sponsors of V. T. C. students had come to see the exhibition. The students had certainly turned out varied items of good quality and standard from broom sticks and rags to flowers of all variety and colour, bridal floral outfit, pickles, chutneys, wines sweets, cakes with beautiful icing, children's dresses and girls' dresses, lingerie items and pillow cases, shopping baskets etc. Thanks to the efficiency of their two talented and experienced teachers, Mrs. M. Sobramaniam and Miss. P. Saverimuttu. There was a brisk sale of many of the items put out. Tea and eats were then served-these being provided by the Women of the Diocese.

This was truly a Home Festival as people had come as families and it was a day well enjoyed and well spent. The members of the Women's Fellowship and specially the energetic Secretary Mrs. R. Thambiappa deserve our thanks for making this a meaningful day.

The women have been awakened and it is our wish that they will now work harder for the liberation of their fellow women in the Church and society.

Mr. V.T. Sivalingam who hails from a family of brilliant all-round sportsmen and who has been associated with Jaffna athletics for a little less than three decades is once again on the saddle ever ready to stride off to activity.

The Veteran sportsman made me understand that with the Jaffna Central grounds now available for sports athletics, he intends holding coaching clinics for the up and coming athletes and seminars for the young and dedicated coaches. He intends moving into activity immediately and hopes to conduct the Annual J. A. A. meet next year.

It maybe recalled here that Mr. V. T. Sivalingam who has been president of the Jaffna A. A. for well over fifteen years has been credited with many Firsts during his tenure of office.

Mr. V. T. Sivalingam, administrative officer, Cement Corporation, K. K. S was elected President of the Jaffna Amateur Athletic Association for the year 1989-1990 at the Annual General Meeting held at Jaffna Hindu College recently.

WEDDING.

The marriage took place between Swendraj Brodie and Sharmini Ratnarajah at the C. S. I. Church Colombo on Saturday the 28th of October at 5.00 p. m. The Rev. A. Jayakumaran, Pastor of the Cathedral Church Vaddukoddai solemnised the wedding. The Rev. James Ratnayagam, Vicar, Holy Trinity Church, Wellawatte, preached the homily. A reception followed at Hotel Sapphire, Wellawatte.

Swendraj is a son of Mr & Mrs. A. M. Brodie, formerly of the Staff of Jaffna College and now in Ontario, Canada. Sharmini is a daughter of Mr. & Mrs. D. E. C. Ratnarajah of Vaddukoddai and a grand-daughter of Bishop Kulandran.

உதய தாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

வினாக்கள் வார இதழ். வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நிலை ஜனத்துறை உயர்த்தும் : பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இறிவாம்

ஷார் 149

10 - 11 - 1989

[இதழ்]

45

★ சிந்தனை 37.

செய்திக் கதிர்.

வேதப்பகுதி: ஓி 6:1-6:
தியாகம்: ஓி. 6:6

பலிகளை அன்வ இரக்கத்தையும் தகன பலிகளைப்பார்க்கின்றும் இறை வளை அறிகிற அறிவையும் விரும்புகிறேன்.

இவ்வாக்கியத்தை மேலோட்ட மாகப் பார்க்கும் போது, பலிகள் வேண்டாடவைகள் என்று அர்த்தப் படுகின்றது. இதீது அல்லது ஒரையாதரும் செய்தி, பலிகள் என்று கூறும் போது இறைமூன் கொண்டுவரப் படும் கொடைகளையே குறிப்பிடுகின்றார். இக்கொடைகள், இறை அறி வோடு கூடிய இரக்க நின்தையுடன், இறை முன் படைக்கப்படவேண்டும் என்பது ஒரையானுடைய நிலைப்பாடு.

இரக்கம் செய்பவர்கள் இரக்கம் பெறுவார்கள் (மத: 5:7), தரித்திர துக்கு இரக்குகிறவர்கள் பார்க்கியவர்கள் (நீ 14:21), ஏழைகளுக்கு இரங்கு பவன் இறைவனுக்குக் கடன் கொடுக்கின்றன (நீ 17:17), ஆண்ட வரிடத்தில் இரக்கங்களும் மன்னிப்

ஆ. வே. இயேசுதாசன்.

புக்குமுண்டு (தானி 9:10), உம் முடைய மிகுந்த இரக்கத்தையே நம்பியிருக்கிறோம் (தானி 9:18), என்ற வசனங்களைச் சிந்தியுங்கள்.

திதுமறையில் வெவ்வேறு சந்தர்ப் பங்களில், கிட்டத்தட்ட நூற்றிப் பண்ணிர்க்கு தடவைகள் “இரக்கம்”, என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இரக்கம் என்ற சொல்லைப் பயன் படுத்தாவிட்டாலும் ஆதியாகம் ஆதி ரியர் இரண்டு இடங்களில் இச் சொல்லுக்குச் செயல் வடிவம் அமைத்துத் தருகின்றார். (ஆதியாகமம் 3:21; 4:15) ஒரையா 6 ஆம் வாரா தனிச் சிறப்பு உடையது. “இரக்கம்” என்ற சொல்லுடன் “இறை அறிவு” என்ற சொல்லையும் இணைத்துப் பேசவது ஒரையா தரும் சிந்தனையின் தனித் தன்மையாக அமைந்துவிடுகின்றது.

இறை அறிவிலிருந்து ஆரம்ப மாரும் இரக்க சிந்தனை தடவைகளையும் கடந்து செயல்படும் இயல்புடையது என்பதற்குச் செயல் வடிவமாக அமைந்தது தான் ஒரையா 3 ஆம் அதிகாரம்,

எல்லா மக்களிடமும் இரக்க சிந்தையான்டு விடியோரமாய் நாய் ஒன்று செத்துக் கிட்கின்றது எல் வோரும் நாயின் மரணத்தைக் குறித்து இரக்கப்படுகின்றார்கள்.

வழியே வந்த ஒருவன் நாயைப் பார்க்கிறும், தவது அன்புக்குரிய நிப்பனாகக் குறித்தீர் செதுது பார்க்கின்றன அவரை அறியாத இரக்க சிந்தனை அன்பீர் ஆதித்துவ இருந்து வர்த்து செயல் வடிவாகி நின்றது.

செந்த நாயை எதிரியீலே விட்டு வையாமல், எடுத்துப் புத்தத்து விட்டுத் தன் வழி சென்றால் இங்களில் இரக்கமுள்ளவர்கள் அனேகர், இரக்கம் செய்பவர் விலாரே. இவர்களுக்குள் இறை அறிவு, அங்கு வடிவில்

ஹீலங்கா. தேசிய கிறிஸ்தவ மன்றத்தின் வரவேற்பு. (N.C.C)

வியப் பிரதமர் டாக்டர் மதுதீர் மொகமட் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது.

பொமினிக்காவைத் தவிர நாற் பத்தொண்பது அங்கத்துவ நாடு கள் இதில் கலந்து கொள்கின்றன. பாகிஸ்தானும் இம்முறை கலந்து கொள்கிறது குறிப்பிடத்தக்கது. பங்களாடேஷ் பிரச்சினை காரணமாக பாகிஸ்தான் இதிவிருந்து விலகியிருந்தது.

பூலீங்கா / தே.கி.மஹின் நிறை வேற்றுக்குழு, 14-10-89 சவிக் கிழமை, சந்தித்துக் கூடிய போது, பின்வரும் தீர்மானத்தை எடுத்தது.

செந்திலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசச் செயற்குழுவை, ஹீலங்கா வகுகு அவையைப்பேறன், ஹீலங்கா அரசு எடுத்த தீர்மானத்தை, ஹீலங்கா / தே.கி.மஹின் வரவேற்கிறது. அத்தோடு, செந்திலுவைச் சங்கத்தின் சர்வதேசச் செயற்குழுவின் ஆக்க வேலைகளுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருமாறும் மதவழி மூலியர்களையும் பிரசங்கிமாரையும் அழைத்துதிற்கிறது.

மீண்டும் மின்சாரம்.

பழுதடைந்த மின்கோபுரம் தற்காலிகமாகத் திருத்தப்பட்டதன் காரணமாகக் கடந்த வெள்ளிக்கிழமையில் 6-10-89 இருந்து வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளுக்கு மீண்டும் மின்சாரம் சிடைத்துவதனாகும்.

ஜூலை நடைப்புகுதியில் மின்கோபுரம் உடைக்கப்பட்டதால் தடைப்பட்ட மின்சார விதியோகம், கோபுரம் தற்காலிகமாகப் பழுதபார்க்கப்பட்ட பின் சோக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரமற்ற இருண்ட வாழ்க்கையை கடந்த முன்றுமாத காலத்தில் பல்வேறு அவிதிகளுக்குப்பட்டு மக்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

தொழிற்சாலைகள், மில்கள், கடைகள் திறுவனங்கள் மற்றும் அன்றூடத் தேவைகளும் மின்சாரமின் நிப் பாதிப்படைந்த நிலையிலேயே காலப்பட்டது. நெல்விருந்தும் அரிசியாக முடியாத நிலையிலில் அரிசியின் கிலீ கூமர் இருபது (20) ரூபாய்க்கு ஏறியது. எனிய அத்தியாவியைப் பொருட்களும் மின்சாரத்தைக் காரணமாக்கி விலையேறின் மில்ஸ், ஆதியோர் பங்குபற்றினர்.

இதன் பின் கூவிரிகழுகி, மானிப்பாய் மக்கள் கொடுக்கப்பட்டு விட்டு கொடுக்கப்பட்டதால் தடைப்பட்ட மின்சார விதியோகம், கோபுரம் தற்காலிகமாகப் பழுதபார்க்கப்பட்ட பின் சோக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரமற்ற இருண்ட வாழ்க்கையை கடந்த முன்றுமாத காலத்தில் பல்வேறு அவிதிகளுக்குப்பட்டு மக்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

தொழிற்சாலைகள், மில்கள், கடைகள் திறுவனங்கள் மற்றும் அன்றூடத் தேவைகளும் மின்சாரமின் நிப் பாதிப்படைந்த நிலையிலேயே காலப்பட்டது. நெல்விருந்தும் அரிசியாக முடியாத நிலையிலில் அரிசியின் கிலீ கூமர் இருபது (20) ரூபாய்க்கு ஏறியது. எனிய அத்தியாவியைப் பொருட்களும் மின்சாரத்தைக் காரணமாக்கி விலையேறின் மில்ஸ், ஆதியோர் பங்குபற்றினர்.

இதன் பின் கூவிரிகழுகி, மானிப்பாய் மக்கள் கொடுக்கப்பட்டு விட்டு கொடுக்கப்பட்டதால் தடைப்பட்ட மின்சார விதியோகம், கோபுரம் தற்காலிகமாகப் பழுதபார்க்கப்பட்ட பின் சோக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சாரமற்ற இருண்ட வாழ்க்கையை கடந்த முன்றுமாத காலத்தில் பல்வேறு அவிதிகளுக்குப்பட்டு மக்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

தொழிற்சாலைகள் கால ஏற்பாடுகளும் உயிர்காக்கும் இத்திட்டத்தில் செயற்பட்டுவருகின்றன.

இதன் மூலம் 150,000 அமெரிக்க பொர்கள் தீர்த்தமிடுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

பஞ்ச நிவாரணம்.

இங்கப்புறையும், மலேசியாவையும் கேள்வத் 3000 கிறிஸ்தவ மக்கள் “வேர்ல்ட் வீஷன்” மேற்கொண்ட 30 மணித்தியால்ப் பஞ்ச நிவாரண திட்டத்தின்படி உண்ணிவரதம் இருந்தனர்.

வழக்கமாக, உணவிற்காகச் செலவிடப்படும் பணம் தெர்த்து கூடான், மொசாம்பிக், எதிதோப்பியா போன்ற நாடுகளில் பட்டினியால் வாடும் மக்களுக்கு உணவளிக்கப்படும்பட்டு வருகிறது.

இங்கப்புறையும் மலேசியாவிலும் 59 மதல்தான்களுக்கும் தணிந்திரப்பால் முன் உயிர்காக்கும் இத்திட்டத்தில் செயற்பட்டுவருகின்றன. இதன் மூலம் 150,000 அமெரிக்க பொர்கள் தீர்த்தமிடுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

நீ சிந்தித்தன்டா?

நீ உன்னைச் சூழ்வளர்களையிற்கையைக் காண்கின்றுமே அதைப்பற்றி நீ சந்றுச் சிந்தத்ததுண்டா?

பரந்த வானம், உயர்ந்த மலைகள் மரங்கள், செடிகள், கொடிகள் மனதைப் பறிக்கும் வள்ளுகள் மலர்கள்

இங்கப்புறையும் மலேசியாவிலும்

59 மதல்தான்களுக்கும் தணிந்திரப்பால் முன் உயிர்காக்கும் இத்திட்டத்தில் செயற்பட்டுவருகின்றன.

இதன் மூலம் 150,000 அமெரிக்க பொர்கள் தீர்த்தமிடுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

நீ இல்லை ஒன்றீடு கொடுக்கும்

குரியன், சந்திரன் மனிதனை வாழ்வகைக்கும்

நீர், காற்று, ஒளி நம்மைச் சூழ்வளர்கள் மிருகங்கள் பறவைகள்

இவற்றைப் படைத்தவரை

நீ சந்றுச் சிந்தித்தன்டா?

உன்னைப் பல்வைகள் பள்ளத் தாக்குகள்

உல்லிரு ஒன்றி கொடுக்கும்

குரியன், சந்திரன் மனிதனை வாழ்வகைக்கும்

நீர், காற்று, ஒளி நம்மைச் சூழ்வளர்கள் மிருகங்கள் பறவைகள்

இவற்றைப் படைத்தவரை

நீ சந்றுச் சிந்தித்தன்டா?

உன்னைப் பல்வைகள் என்னையும்

படைத்து நமகுத் தேவையான

சுகலையைப் படைத்து பாவிகளை இருந்தால்

போதுமான உயர்த்து அங்கு

செய்யும்

இன்றைப் பல்வைகளை இந்திக் கிள்ளுயா?

அவரது அனப்பரிய அன்பைப்

அற்றி நீ சந்றுச் சிந்தித்ததுண்டா?

... இல்லையா?

இனியாவது நீ சிந்திப்பாயா?

தேவையை இரக்க சிந்தையுடன் செயல்பட்டாத பால்கள் வேறாடு 18.10.89 புதக்கிழமை மக்களையில், மலே

செயல்படுகின்றது ஆகையினாலேயே அந்தமுள்ள பணிவிடைகள் நடைபெறுகின்றன.

இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் இணைத்து செயல்பட்டாத எந்தப் பணியிடம் பூரணத்தும் அடையாத நாகமானுடைய இலக்கிதி, எவ்வளி தொடர்பாடு செய்கின்ற செயல்படுத்துவதை இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புகின்றது. இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புகின்றது.

இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் உடையவனாய், தன் எச்மானைத் தான் அறிந்த இறை அறிவுக்குள் வரிதாக்கிடும் நாக்மான் கூவாறு வோடு இறை அறிவும் பெற்றுன். (2 இரா 5:1-15)

இறை அறிவைப் போது கூடிய இரக்க சிந்தையைப் படித்துப் போது விரும்புகின்றது. இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புகின்றது.

இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புகின்றது.

இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புகின்றது.

இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புகின்றது.

இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புகின்றது.

இறை அறிவும் இரக்க சிந்தையும் விரும்புக

வேதாகமச் சங்கிதம் 2.

கவிதை வடிவம்:

நவாஸியர் தி.என். செல்வத்துவர்.

1.	வினாணவராம என்னபெரும் வினாவிலைத் தமிழ்வரை	கர்த்தரையே மடவை இந்த தந்திரத்தால் அவர்க்கையில்	வெறுத்துச்சி மண்ணிலுள்ள வெல்வதற்குப் பெரும்பெரும்	செய்வதற்கு நாடுகட்டு பாடுபடும் ஆச்சியில்
2.	இறையவனை முறையிலோ அற்புதாய்ப் பூர்வாக முறையுமாய் பூமியிலே ஆட்சியிலே நாடுகளில்	மட்டுமலை அங்கு பெற்றாகத் திரித்துச்சி அரசிலர்வாம் உள்ள அந்தக் கூட்சிக்கா	அந்தவஸ்வ ஷுக்ரானும் மெசையாவைக் நாசமொன்று கூடியிட்டார் தலைவர்களும் நாடுகளின் ஒன்றிலைந்து கூட்டிஅங்கு	இறைவனுல்ல திருமூழிக்கு கூட்டித்து செய்வதற்கு நாடுகளின் ஒன்றிலைந்து கூட்டிஅங்கு
3.	“வாருங்களின் கிறைாமக்குப் பூட்டிவைத்த உடைத்தெற்றுத் து அவ்விறையால் எமக்குவதற்கு விடுதலையை”	உடைத்தெற்றுவோம்	பூட்டிவைத்த விடுதலையை”	விலங்கத்தை அடிமென்றும் என்கிறார்கள்
4.	அவ்விதமாய்ச் சொன்னவரை நல்விதமாய்ச் சொன்னவை கீர்த்தி “இது கேள்விசெய்து	ஆண்டவளே சீரமிக்கும் என்னினை,	பார்த்துஇத்த திட்டம்” என்று யாடுகின்றார்	
5.	பின்தனு உளத்திற்கொண்ட கோபத்திலே நிற்றாகத் து வேசத்திலே அம்மிக்களைப்	பெருந்தினமாம் ஆண்டவனுர் பயங்கரத்தில்		ஆக்திரத்தின் தனதுகோப முழுகவுத்து
6.	என்னவிலை சிறபாய்அபி இந்தான்தொட்டி என்றுபரி குத்தத்தை ஆனாலும் ஆதானால் ஆதிர்த்துக் கொண்டு தெரித்துகொண்டேன் ஆதனினால் குவேதற்கு முடிவுசெய்தேன் கூட்டிவைத்தேன்	ஷேகம்பெற்ற குறிக்கின்ற கூலோருக்கும் சொன்னவண்ணம் நாள்தொட்டுக்கம் நாளிலேவே சிறப்புமிகு நிச்சயமாய்	மெசையாவை “ஜெருசலேம்” ஜெருசலேம் அவர்க்குமுடிகு வேலை சொல்லுகின்றார் என்மகன்றீ உனக்குமுடி மேன்மகன்களும் அந்திடுவேன்	“என்றுரைத்தார்”
7.	இறைவனுலே தெரிந்துஅபி முறையினுலே மெசையாவம் என்னமதை முடிவதன் என்றதனை கர்த்தர்தனக்குச் சொன்னவண்ணம் “நீயேந்தன் குமரன் இந்த நானேந்தன் தந்தை இந்த குட்டிடுவேன் உங்களுக்கு	ஷேகம்பெற்று குறிக்கின்ற எல்லோருக்கும் சொன்னவண்ணம் நாள்தொட்டுக்கம் நாளிலேவே சிறப்புமிகு நிச்சயமாய்	நின்றாந்த இறைவனுடை வெளியிடுவேன் சொல்லுகின்றார் என்மகன்றீ உனக்குமுடி மேன்மகன்களும் அந்திடுவேன்	“இறைவனுடை வெளியிடுவேன்”
8.	ஆகவில்ல நீதையும் காதலினுற் கருவதற்கு உவல்லிலுள்ள நாட்சீத்தும் நிலத்திலுள்ள குட்களை ஆற்றிலுமாய் இருக்கும் அந்த முற்றிலுமாய்	என்னிடம்கேள் எவ்விதத்தும் உந்தனுக்கே ஆட்சிசெய்வாய் நாடுகளின் உடையையாகும்	அங்புணர்னும் மறுத்திடாமல் தருவேன் இந்தச் சுதா அத்தோடுகளைச் சூதகைகளும் உரிமையாகும்	அங்புணர்னும் மறுத்திடாமல் தருவேன் இந்தச் சுதா அத்தோடுகளைச் சூதகைகளும் உரிமையாகும்
9.	ஆளும்போது அவைகளைஉன் செங்கோவிலும் வீழும்போது மன்னாண்டத்தை நொருக்கத்தல்போல் நெருக்கிடுவோய் என்னங்கு கர்த்தர்சொன்னார் என்றுரைத்தார் மனமுவந்து தேர்ந்தெடுத்த அம்மெசையா	செங்கோவிலும் உந்தனுக்கே ஆட்சிசெய்வாய் நாடுகளின் உடையையாகும்	ஆளும்போது அவை நெருக்கிடுவோய் அத்தோடுகளைச் சூதகைகளும் ஆட்சித்தொகை	அங்கு அவை நெருக்கிடுவோய் அத்தோடுகளைச் சூதகைகளும் ஆட்சித்தொகை
10.	கேட்டுகிற்கும் அட்சிசெய்யும்	அரசர்களே தலைவர்களே	யுக்கோடு வாழ்ந்திருங்கள் எச்சரிக்கை	கர்த்தருக்கு யாயிருங்கள்
11.	அழிந்தபை குழந்தையை	பக்கியோடு பயத்தினேடு	பணிசெயுங்கள் சுகித்திருங்கள்	கர்த்தருக்கு காட்கிலே

வீரமாழிவர் அருளின தேம்பாவணி.

(മഹാത്മ

- மரியாள் இசேஸ்தியைக் கேட்டு
அம் அதிர்த்தாள். அஞ்சினான்.
கவித்தாள். பெருமுச் செறிந்தாள்
புலம்பினான். கலங்கினான். மரியாள்
கவிப்பு புலம்பலாக வெளிவருகி
நடு. “இறைவா முன்று வயது நடக்கு
கும் போதே மயக்கும் மணவாழ்வு
இன்றி இருப்பேன் என நேர்ந்தேன்.
அப்படியே ஆகு நிறும் அருள் பாவித்திரி. இப்போது
மணவினை பற்றி என்னை வற்புறுத்த
தல் தகுமா என்று அரற்றினான்.
இத்திருமணத்தின் மூலம் உனது
கன்னிமைக்குக் களங்கம் வராது
என்று வாக்குறுதி கொடுத்து மரியாளின்
சம்மத்தைப் பெறுகின்றன.

திருமணப்பந்தலிலே மரியாள்
அழுத கண்ணும் சிற்திய முக்குமாய்
இருக்கின்றன.

நிமுல் ஆயம் நீங்கு(ம) மனப்
 பயனுள்
 சமூலாயின; எனதுயர் நானும்
 எலாம்
 புழலாயின புண் நுழைய
 பொறுத்தும்
 தமிழேன்;
 இனியே
 மனனே! மறவாது வருந்துதியே;
 கனகேல உறும் கனக்கு
 கலுந்துதிரே
 எனவே, உளம் ஏஷி அருது
 அழவான்
 புணலே பொருவா விழி பெங்கு
 இழையான்

பொருளை இச்சிக்க எதையும் செய்ய வேகம் கொள்கிறோம். இதனாலேயே பாவத்துக்குள் விழுகின்றோம். ஆகாப் புக்கு எவ்வளவே செலவும் இருந்த போதும் நாபோத்தின் திராட்சைத் தோட்டத்தை வஞ்சிக்க முயன்றுன். இதன் மூலம் அவன் இரத்தத்தை நாய் நக்கும் நிலையேற்பட்டது. அவனுக்குதலை செய்த மனைவியை நாய் தின்னும். நாழும் பிறர் பொருளை இச்சித்தால் எய்க்க தன்னையுண்டென்பது உண்மையே. தன் பிழையை உணர்ந்து ஆகாப் கண்ணத் தாழ்த்தியதால் கர்த்தர் அவன் மதன் காலத்தில் இது நடை பெறும்படி மனமிரங்கினார். நாம் பாவல் செய்தாலும் மனமிரங்கும் தெவனிடம் மன்றும் போது கொடுக்கிறும்பியிருப்பின் மட்டும் மன்னிப்புக் கிடைக்கும். வரசிகுருக்கும் தன்னை காலந்தாழ்த்தும். நாம் என்பாவங்களை அறிக்கையிட்டு மனந்திரும்பும் போது நிச்சயம் கர்த்தர் அன்னத்துறவார்.

அக்தியா எனும் சமாரிய அரசன் மியாதியாயிருந்த போது வியாதி கீல்கிப் பிழைப்பேனே என அறிய கர்ரோவின் தேவரிடம் ஆள் அனுப்பினான். எவ்வாரா அவனிடம் இல்லை வெலில் தேவன் இல்லை என்று நீ கர்க்கப்பரவின் தேவனிடம் போகிறும் குக்கிடபா செத்தான் என்றுன் அப்படியே ஆயிற்று.

அதாவது நாம் எம் தேவனிடம் மிரர்க்கின்றக் கு தீர்வுகான முயல் வெண்டியது அவசியம் அதை விட்டு வெறு வழிகள் நாடும் போது அது ஸ்டமானதாக இருக்கும். எம் தேவனை விட்டு அந்திய தெய்வங்களிடம் செல்லும் மக்களுக்கு இது ஏற்ற பாடம். குறி, பாத்திரம் சொல் வர்க்கொயும் சட்ட ஆபிரோகர் புரவேரும், ஏறின் கட்டுவில் இறங்காமல் இருக்கும் தீவியேற்

ஏழும் என்னுல் மிகையுதாது.
எவியா, எவிசாவை தன் ஸ்தா
ந்தில் அப்போம் செய்த பின்பு
நூல் காற்று மூலம் எடுத்துக்
சொன்னப்பட வேண்டிய நாள்

மணஞ் செய்து கொண்டு வாழ் வதை என்னும் போது புண் ஸிடெ தியால் கடுவது போன்று வாடுகின்றேன். மனமே நீ இனி வருந்துகிறேன். சிவந்த என் கண்களே அப்பொழுதுமே கண்ணீர் சிறந்துக் கள் என்று வருந்துகின்றன மரியாளர். தோழில் பெண்கள் மரியாளுக்கு, மனப் பெண்ணுக்கு எவ்வ அளிய வேண்டுமோ அவற்றை அணிந்து எவற்றைப் புளைய வேண்டுமோ அவற்றைப் புணைந்து சோடிக்கின்றனர். இல்வேளையில் தோழியர் மேல் சீறி விழுகின்றன மரியாளர். அப்பாலே அகன்ற போக்கள். பூ மாலைகளே அங்கைக்காதிர்கள். பொன் அணிகலன்களே ஒதுவிடாதீர்கள் என்று தன் வெறுப்பைக் காட்டு

குணரத்தினம்.
கிணறுள். இறைவனின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து இருமனத்திற்கு ஒப்புக் கொண்ட போதும் மனத் திலே அவன் துறவியாகவே இருந்தான்.

மணப்பந்தவிலே மரியாவின் பேர்
முகைக்கன்று எல்லோரும் வியந்து
“விவருக்குத் துணைவனுரும் பேறு
யாருக்கோ,” என்று ஏங்கி நிற்கின்ற
ரூர்கள். இந்திலையைக் கற்பித்து
செய்த கவி தனது காவியத்தில் மிக
அழகாகக் கூறுகின்றார்.

“தரம் பிறர் இன்னையின்றுத்
தரும்போ தூது செல்ல
வரும்பில் பேரழகினுளை மனஞ்
செய்வான் வருகிறுவென்று
அரும்பையர் விசும்பினுடிம் ஆடக
அரங்கு கண்டார்.

மேற்கும்
ஏற்கின்ற நீண்ட நூல்கள்

“ஆமிரம் நயனம் வெண்டும்
கொம்பினைக் காணுந் தோறுங்
குரிசிற்கும் அன்னதேயால்”

துணைவாராகும் நம்பி யார்? அவரே
யோசெப். யோசெப் திருமணத்தை
என்றுமே விரும்பியதில்லை. அதிலும்
அருளும் அழகும் நிறைந்த மரி
யானை மண்ணிச்சய அவனுக்குத்
துணியுமில்லை. தகுதியுமில்லை மேலும்
அவன் கையிலிருந்த கோல்
தழைத்துப் பூத்ததும் அதில் மாடப்
புரு வந்து அமர்ந்ததுமான சம்ப
வங்கள் நிகழ்ந்த போது யோசெப்
மேலும் பொதுமக்களைக்கொண்டிருன்னன். அப்
பொழுது ஆண்டவள் தூதன் இத்
திருமணத்தால் உன் தறவுக்கு ஒரு
கேடும் வராது என்று கூறித் துணை
இழுட்டுகின்றன: முன்மக்களுக்கும்
மண்மக்களுக்கும் பிரியமில்லாத இந்
தக் திருமணம் ஒருவாறு நடந்து
முடிகின்றது. அப்பொது யோசெப்
பின் வயது முப்பத்து மூன்று. மரி

யாளின் வயது பதினாண்டு.
(வளரும்)

விட்டு விலக முயன்றும் அவன் விடவில்லை. தான் என்ன தர வேண்டும் எனக் கேட்ட போதும் ஆவியின் இரட்டிப்பு வரம் என்றால் நான் மேலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும் போது என்னைக் காண்பாயானால் இது ஆகும் என்றால். பின் எவ்வியா எடுத்துக் கொள்ளப்படக் கூண்டான். அவன் சால்வை இவ்விடம் வந்தது. ஆவியின் இரட்டிப்பு வரம் பெற்றான்.

காக கெட்டும் வேண்டுதல்கள் கட்டாயம் நிறைவேற்றப்படும். எனவே எவியாலின் சாட்சியான வாழ்க்கையை எமகு முன்மாதிரியாகக் கொண்டு வாழ்நாமாக.

(சுற்றும்)

தாரகை ஒளி:-

விவேகத்தின் வழிவிட டயன்வழி நடப்போன
செத்தவர் கூட்டம் சேர்ந்தங்கு தரிப்பான்.

— நிதிமொழிகள். 21 : 16 —

எங்கள் கருத்து

★ அமைதியில் ஆண்டவர்.

அமைதியற்ற குழலில் வாழும் நமது மக்கள், அமைதியைக் காண வேண்டும், அடைய வேண்டுமென ஆவல் ஹுடன் காத்திருக்கின்றனர். இடைக்கிடை அமைதியின் குதிர்கள் காணப்பட்டினும், சடுதியாக அவை மறைகின்றன. மறுபடியும் தீமைதான் நம்மைச் சூழ்கின்றது. மக்கள் மனமுடைந்திருக்கும் இவ்வேளையில் - “நீங்கள் அமர்ந்திருந்து, நானே கடவுளென்று அறிந்து கொள் ஞங்கள்” (சங், 46:10) என்று எங்களில் இரகசமும் மன வருக்கமும் உள்ள இறைவன் கூறுவதைக் கேளுங்கள்!

எலியா தீர்க்கதறிச், ஒரேப் மலையில் கடவுளின் குரா
லீக் கேட்கக் காத்திருந்த வேளையில் பெருங்காற்று
எழும்பியது — அமைதி காக்கும் படையைப் போன்று!-
இதில் தான் இறைவன் இருக்கிறார்., தன்னுடன் பேச
வருகிறார் என்று கருதினார். - அமைதி காக்கும் படை
மூலம் அமைதி வருமென நாம் எதிர்பார்த்தது போல? -
ஆனால் இறைவன் பெருங்காற்றில் இல்லை. அவ்வண்ணமே,
நெருப்பிலும் நில நடுக்கத்திலும் எலியா கட
வேளைக் காணவில்லை. அமைதியையும் பெறவில்லை. நமக்கு
குந்தான் இன்னும் அமைதி காணப்படவில்லை! இறுதி
யில் ‘அமர்ந்த மெல்லிய சத்தம் கேட்டது. அதை
எலியா கேட்கவே, தன் அங்கியினால் முகத்தை மூடிக்
கொண்டு வெளியே வந்த கெபியின் வாகவில் நின்றன’
(1 இரா.19:13) இறைவன் எலியாவோடு பேசினார்.

அந்த மெல்லிய சுத்தம் இன்றும் தொனிக்கிறது. இதனை நமக்கு அறிவிலிக்க வந்த இயேக் பெருமான், இவ் வண்மையை வாழ்ந்து காட்டினார். அவர் பிறந்த இடம் அரச மாளிகை அல்ல, எளிமையான மாட்டுக்கொட்டில். அவர் வளர்ந்த இடம் பெரும் நகர் அல்ல, சிற்றூரான நாசரேத்தில்தான். அவர் தமது திருப்பணியை நிறைவேற்ற ஆரம்பிக்குங்கால் தீயவன் அவரைச் சோதித்தான். ஆலய உப்பரிகையினின்று குதித்து, அற்புதச் செயல் நிகழ்த்தி மக்களைக் கவரும் படி தூண்டினான். நாழும் இத்தகைய சோதனைக்குள் உட்பட்டிருந்தோம்—அமைதியைப் பெறவில்லை— மெல்லிய சூரைக் கேடக வில்லை. இயேகவோ பெருங் காற்றுக்கும், நில நடுக்கத் திற்கும் இடம் அளிக்கவில்லை. மெல்லிய சூரை மக்களோடு உறவாடி உண்மையை எடுத்துரைத்தார்.

இன்றும், எம்பெருமான் நம்முடன் உரையாட நமது குழநிலைக்குள் வருகிறார். வியப்பூட்டும் விந்தைச் செயல் களின் வழியாய் அல்ல; நம்மைப்போல் அவரும் துன் பறும் கோலத்தோடு வருகிறார். அந்தரப்படாமல் அமர்ந்திருந்தால் மட்டும் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய மெல்லிய குரவில் நம்மோடு பேசுகின்றார். நம் அகச்செவிகளில் முனுமுனுப்பதுபோல் உரையாடுகின்றார். நாம் அவரது குரலைக் கேட்க, அமைதி நிலை அவசியம்.

இன்று நம்மைக் குழு அழுகைக் குரல்கள், கூச்சல்கள், ஏக்கங்கள் ஆகியன ஒன்றத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. இவற்றை இறைவன் கேட்காமலில்லை. கேட்கிறோ. இவற்றின் ஊடே இறைவனின் குரலைக் கேட்க நாம் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். காலை மாலை வேளைகளில் கருத்துடன் திரும்புமையைப் படிக்கின்ற வேளையில், மெல்லிய குரலில் அவர் பேசுவதை நாம் கேட்க முடியும். நாம் செய்ய வேண்டியதைச் சொல்லுவார்.

எவ்வித வெளிப்பகட்டும் அற்ற சாதாரண மக்களின் உரையாடல் மூலம் இறைவன் நம்முடன் பேசுகிறார். பெற்றேரை இழந்து தனித்து விடப்பட்ட சிறு குழந்தைகளின் மழலைச் சொற்கள் மூலமும் அவர் நம்மோடு தொடர்பு கொள்கின்றார். தனிமையில், அமைதியில், அவரது குரல் கேட்க நாம் ஆயத்தமா? நாட்டில் அமைதி நிலவ நாம் செய்ய வேண்டிய பணிகள் பற்றி அவர்களுறவுத்தக் கேட்டு, செயல்பட நாம் ஆயத்தமா? அல்லது அமைதியாயிருக்க நாம் அஞ்சகிறோமா? இறைவன் மெல்லிய சுத்தத்தில்தான் இன்று நம்மைச் சந்திக்கின்றார்.

போதகர் கடிதம் - 2.

அண்புத் தும்பி,

சமிப்தில் வியாடு
இக் பொன்னேபர் என்ற இறையி
ல் அந்தர் எழுதிய ஒரு நுலைப்
நடத்தேன். அவர் குருமாருக்குக்
இலம்கருக்குத்தக்கள் சிலவற்றை இங்கு
இதாகத்துத் தகுதியின், சிந்தித்துப்
ார்!-போதக்கிமர் மற்றக்களோ
திருக்கும் வேண்டியில், ஏப்போதும் தங்கள்
என்ன பங்காக ஏதாவது அளிக்க
வேண்டுமென எண்ணி, சிந்தியாமல்
அதிகம் பேசுகிறார்கள். பேசுவதை
இட்கொட்டு தான் அவர்கள் செய்து
மும் பெருந்தொன்று என்பதை
அவர்கள் மறக்கின்றனர்.

மற்றவர்கள் பேசுவதைக் கவனிக்
கும் காதுகள் எங்கிருக்கிறதென்று
பலர் தேடிப்பார்க்கின்றனர்! சிறில்
தவ குழுமார் பலரிடம் அவர்கள்
இவற்றைக் காணமுடிவதில்லை.
ஏனெனில் இக்குருமார் கவனிக்க
வேண்டிய இடத்தில் தேவையற்ற
தைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்
கனே!

தன் கையை கொல்வதை எந்து
ஊழியனுற் கவனிக்க முடியாமற்
போகிறதோ, அவன், விரைவில் கட
வுள் கொல்வதையும் கவனிக்க முடியாத
நிலையைடவான். அத்த
கைய ஊழியன், இறைவனின் சந்திதி
யிலுங்கட, அப்புவதைத் தலிரி
வேலேருன்றுஞ் செய்யமாட்டான்.

இதுவே,ஆன்மீக வாழ்க்கையின்
மரணத்தின் துவக்கம். இறுதியில்,
ஆவிக்குரிய பிதற்றலையும், பக்திப்
பாவணையான சொற்களால் அணி
விக்கப்பட்ட குருத்துவம் சார்ந்த
மதிப்புக் குறைவையும் தவிர
வேறேற்றும் மீத்திருப்பதிலை.

நெடு நேரம் பொறுவையோடு
கெவி சாய்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாத ஊழியன், தன் காரியத்தைக் குறவு விட்டுப் பேசவதோடு, அவன் இத்தவறை உணராதுமிருக்கின்றன.
இதனால் அவன் மற்றவர்களோடு சரியான முறையிற் பேச முடிவு தில்லை.

மொனமாயிருந்து, மற்றவர்கள் தம் மனதைத் திறந்து பேசுவதைக் கேட்டப்பதில் நேரம் செலவழிக்கவிய வாமல், தன் நேரம் விலையுயர்ந்த தென எண்ணும் ஊழியனுக்கு, கடவு ஞக்கும் தன் சோதரனுக்கும் செலவிட நேரம் இராது, தனக்கும் தன் மட்டமைக்குமே நேரம் இருக்கும்.

சுகோதர குருத்தவக் கவனிப்புத்
தன்மையின் படி, செகிசாய்ப்பது பிர
சங்கித்தவளின்று வேறுபடுத்தி அறி
யப்படுகிறது. எப்படியெனில், வச
னத்தைக் கூறும் பொறுப்போடு,
பிறர் பேருவதைக் கவனிக்கும் கட
மையும் சேர்ந்துள்ளதென அறியச்

செய்வது. பேசுவதைக் குறித்து
செல்லியக்கக் கற்றுக்கொள். ஒரு
பக்தன், தன் மகன் முதன்முதலா,
ஒரு சபையில் திருப்பணியாற்றுப்
போன பொழுது, மீன்வருமாறு எழு
தினார். மகனே, உன்னைக் கெஞ்சிக்
கேட்கிறேன். நீ புதிதாக ஊழியான்
செய்யப் போகும் இடத்தை அக்கரைக்குத் தாண்ட உதவும் ஒரு
படிக்கல்வாக்க் கருதுகே. நீசெல்லு
வேண்டியது: கூவள் எவ்வளவு
தாலம் நான் இங்கு திருப்பணியாற்ற
வேண்டுமென விரும்புகிறோ, அவ்வளவு
காலமும் இங்கேயே இருப்பேன். அவருக்கு இதுவே சித்தமா
யிருந்தால் நான் மரிக்கும் வரைகூட...
தொடர்ந்து திருப்பணியாற்றுவேண்டியதே. உலக சபையிலிருள்ள ஒன்றை
வெரு ஆளையும் விகாராசத்தில் திட்டப்படுத்தவும் ஆஸ்தினர் இதேயே
பிரானின் வருஞ்சையில் ஒவ்வொரு
வருக்கு நீ என்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்பதை அறித்.

ஓஸ்வோரு நாளும் உன் சுதாயி

அற்ககோல்

(ମହାକାଳ)

இவ்விதம் சுரலால் தன் தொழி
லைச் சீராகச் செய்ய முடியாமற்
போகிறது: பித்தம், குருதியில்
விடப்பட வேண்டி, இருக்கிறது:
சுவாஸ், சமிபாடு இதுயிர்திடப்
போன்ற செங்பாடுகளுக்கும் கல
அகத் தொழிற்பாடுகளுக்கும் வேண்
டிய சுக்கி கிண்டக்காமல் போகிறது.
இதனால் கலங்கள் இறந்து கொண்டு
வர, மனிதன் இறக்க நேரிடுகிறது.
அறியாமையாலும் ஆடம்பரத்தின்
உச்சகட்டத்தினாலும் அறியாய உயிர்
மிகுப்புகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த
வேண்டும்

கோருக்கு அடிமைவர்களுக்கு
விடுதலை பெற வழியில்லை? இவர்
கள் மதுவையும் போன்றுப் பொருட்
களையும் உட்கொள்ளும் போது
இரம் ஏற்சாகம் பெறுவர்: மற்
நைய நேரங்களில் நடைப்பின
மாகவே இருப்பர்: இவர்களின்
உடல் வலுவற்றுப் போகிறது:
எதைச் செய்யவும் சுதியற்றவர்
களாய்: தகியற்றவர்களாய் பார்ப்
பதற்குப் பரிதாபமான தோற்ற
முடையவர்களாய்க் கணப்படுவார்.
இதற்குக் காரணம் நரம்புகள் அசா
தாரணமாகத் தூண்டப்பட்டதால்
அவைகள் செயலிழந்து விடுகின்
றமையே ஆகும்.

தக்க சமயத்திலேனும் தம் வாழ் வை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும். அங்கோவின் பிடியிலிருந்து விடுபட விரும்பின், முதலில் ஒரேயூட் யாகக் குடிப்பழக்கத்தை கைவிட முடியாது: ஏனென்றால், அதனால் முழுமையாகவே ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்களால், முழுமையாகவே அதை நிறுத்தி விடின், எதையும் செய்ய

முடியாது: இதனால், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதை நிறுத்தி கொடுவது, அதற்குப்பில்லாக மாற்றுப் பட்டு வழக்கங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நல்ல ஒரு வைத்தியரை நாடி, நவிந்து போன தம் உடன் நிலையைப்போன வைத்தியம் மேற்கொள்ள வேண்டும்: வெறுமையான நேரத்தைக் குறைப் பதற்காகப்பல நன்மை பயக்கும் பொழுது போக்குவரில் ஈடுபட வேண்டும்: சமுகப் பணிகளில் முகிய பங்குவுகிக்கலாம்: ஆயத் துக்குச் சென்ற ஆயத் தொண்டுகள் செய்யலாம்: திருப்பின்னோக்குஞ்சுகுப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து சந்தோஷமாக நேரத்தைக் கழிக்கலாம்: இவற்றிலும் மேலாக, தன்வாழ்வையே ஒரு கதன்யாக அமைத்துத் தன்னின் கதாநுயக்குக் கிராவல் எழுத ஆரம்பிக்கலாம்: இதனால் அந்த நால்வீப் போன்ற வாழ்க்கை வாழ்பவர்களும் திருந்தச் சுந்தரப் பம் ஏற்படுகிறது:

இத்தகைய குறுக்கு வழியாற
சென்று, நேர் வழியை நாடிலந்
தோர், தாம் ஒரு சங்கமாகச்

இருள்ள இறைமக்கள் அனைவரையும்,
மிகத் தாழ்ந்ததும், பலவினமுள்ளது
மான உணது வகைவினின்று, எல்லா
வற்றிலும் மிகச் சிறந்ததும், வல
வைம் நிறைந்ததுமான இறைவன்
கரங்களில் ஒப்படியு. அப்பொழுது உன்
ஊழியித்தைக் கவலையின்று, மிகக்
மகிழ்ச்சியோடும் தன் நம்பிக்கை
யோடும் செய்ய முடியும்.

மொழுப் பாடங்களை உண்ணல் பறக்கமுடியவில்லை என்றும் பாடு கண்ணால் அடைப்பட்டுக் கொண்டே பாடும் பாட்டுக் கூட. சுதியாய் இருப்போர் பஸின் உள்ளது தை மகிழ்வித்துள்ள தென் அறிகு.

அன்புள்ள,
அன்ன.

Where Did We Go Wrong ?

- 1) The Church bells are ringing & cockbirds are crowing
Its dawning, its morning in Jaffna Town;
The "YALDEVI" is rolling in, the people are awakening
How simple and secure life was in my dear hometown.
Every house down our road was owned by a relation,
Every person we met was an Uncle or an Aunt;
1st Cousins, 2nd Cousins, Nephews or Nieces,
The whole place for generations belonged to our clan.
How jealously we guarded our Pride and Possessions,
How many quarrels we had over an inch of land!
But how lovingly we gathered at weddings & funerals
What a strong sense of "belonging" we had to our land.
- 2) Within a decade this happy world has vanished,
In fear and trembling on the road I now stand;
The familiar landmarks destroyed and finished
I meet only soldiers with guns in hand.
Oh God! Where have these dear ones gone?
Their homes look forsaken, forgotten and forlorn;
My people who lived and loved in this land
Have gone away without a thought left behind
They are scattered around the face of the Earth,
All the way from Alaska, right down to Perth!
Are they happy in these places where they roam?
Or are they aching to get back home?
- 3) We are an industrious & intelligent nation,
We worked so hard for all that we had;
Our Children strived so much for their Education,
Then what was it that could have gone bad?
There is another nation who was put through trial
Fought many battles to keep their land — Israel,
But were defeated, destroyed and scattered
Taken to foreign lands as slaves in fetters,
Because their Lord God they had forsaken,
And to worship, other idols they had taken.
Can it be that we Thamils too our God have forgotten?
And so have been punished and from our land driven?
Idols like Possessions and Position have we loved more
And worshipped our God only for outward show?
- 4) We brought this upon ourselves, we had it coming
We took everything we could, but never thought of giving
The best of ourselves to our God and Country
But went out to work for richer nations for money.
The deep things of life we did not value
And with God's Laws we cannot argue
We can't blame others for our predicament;
They are only the Lord God's instruments
To teach us a lesson we just had to learn
In fear and repentance to our Maker to turn.
He has promised that if we repent, He'll forgive
And come back to guide us and in our midst, live.

— Christian

DO YOU LOVE ME?

Text: St. John's Gospel,
Ch. 21, v. 15-17.

When they had finished breakfast, Jesus said to Simon Peter: 'Simon son of John, do you love me more than these?' He said to Him: 'Yes Lord, you know that I love you.' He said to him: 'Feed my lambs.' A second time Jesus said to him: 'Simon son of John, do you love Me?' He said to Him: 'Lord you know that I love you.' He said to him: 'Tend my sheep'. He said to him the third time: 'Simon son of John, do you love Me?' Peter was grieved because He said to him the third time 'Do you love Me?', and he said to Him, 'Lord you know everything, you KNOW that I love you'. Jesus said to him: 'Feed my Sheep.'

Since God so loved the world that He gave His only be-

gotten Son—the echo from our side can only be to love Him also.

This man, Simon son of John, was for three years with Jesus and after being so long with Him, he denied his Master three times. Meeting Him the third time after His resurrection, Jesus asked Simon three times the question: 'Do you love Me?'

I do not want to speculate on the number 3, but one thing I would like to think on: The God of Redemption, the God of Reconciliation, is the same God as the God of Creation.

In Creation God gave to the existing chaos shape and order. By this order He keeps, even today, the cosmos in working order—the cosmos right down to the smallest flower—because HE IS the God of Order.

The harmony between Him and the crown of His creation—we human beings—has been dis-

Vacancies

for Registered Nurses
and Midwives.

Applications are invited
from Registered Nurses
and midwives.

Salary negotiable.

APPLY BEFORE
30. 11. 1989 To:

The Medical Superintendent,
Green Memorial Hospital,
Manipay.

turbed, or muddled-up and made chaotic through sin; as it happened during the night when Jesus was on trial.

God registered what happened during that night; but not only in that night, for He is the God who keeps account of all that happens between Him and us Human beings—not only us but down to the most oppressed negro. (Please read Psalm 139). He is neither the 'Great Man' who overlooks details in life, nor the 'Old Man' who is unable to attend to them.

Jesus calls the Apostle Peter in this passage by his family name 'Simon, son of John'. In the situation when he denied his Lord, he was not an apostle (a messenger of God), but the contrary. He was just a man of flesh and blood, born from a man of flesh and blood, as good and as bad as we all are without the redeeming grace of Jesus Christ. The sin Peter committed is not an extraordinary sin. Yet the circumstances are extraordinary.

In all this he was far removed from that Old Testament saint, Abraham, of whom we have heard in the Old Testament lesson: Abraham who went step by step up the Mount Moriah, carrying all the equipment for a sacrifice, with his son by his side, who asked his father time to time 'Abba, where is the lamb for this sacrifice? Although Abraham could not understand God's order, (God after all had given him his son), he could not deny the command of God. Instead he trusted in God who provided at the last moment, the sacrificial animal.

From this Old Testament record, we can faintly imagine how serious a matter sin, and the stonement of sin, are in the eyes of God. What God finally did not ask of Abraham, He demanded of Himself—the sacrifice of His only begotten Son.

It would be wrong to say Simon was a coward. He meant what he said—I will never deny You, I will give my life for You, and if ALL deny You, I will not do so.' He even equipped himself with a sword—not for the sake of decoration, but to use the sword in case of danger. And the hour of danger came; and he used the sword to cut off the ear of the ser-

In Memoriam.

IN EVER LOVING
Memory of

Dorothy Thevaratnam
Singanayagam.

Born:- 18. 02. 1912.
Died:- 10. 11. 1988.

Years may pass and fade away.
But thoughts of you will always stay.

Inserted by her Children and
loved ones.

Joylyn,
Manipay.

OBITUARY.

The death occurred of Mr. Nannithamby Daniel Roberts of Church Road Chankanai on Sunday the 22nd of October 1989. He was 85 years of age.

The funeral service took place on Monday the 23rd at 10.00 a.m. at his home. The service was led by the Rev. S. P. Jeyasingham, assisted by the Rev. G. D. Anadarajah. Mr. S. J. Manickam worker-in-charge of Christ Church Chankanai paid the tribute. The Rev. Sevak Sam Alfred preached the sermon.

His youngest son the Rev. Christo T. Roberts performed the committal rites at the Chankanai cemetery.

The deceased leaves behind besides his wife two sons, Anthony A. Roberts of Oman and the Rev. Christo T. Roberts minister of Tellippalai J. D. C. S. I. Church and their spouses to bemoan his death.

vant of the High Priest. If God's healing hand had not been present, Simon would have suffered death on the spot. Then Jesus said to him: 'Put your sword away—who takes the sword, falls by the sword.'

Peter stood as it were, at the front portal of his Christian conviction, and while he stood there like a hero, the temptation came through the back door—in the form of a woman who asked him the intriguing question:— 'Were you not also with this man who is now under trial?' Peter must have asked himself, 'Do I owe a correct answer to this woman, who moves amongst the soldiers at midnight?' A correct answer would do my Master no good, and even I may be involved. So his answer was both human and diplomatic. But it certainly was not in accordance with his Master's mind and teachings.

To take the sword is one acute danger in our time. But I believe the diplomatic use of our human intellect weighs just as heavily as a dangerous legacy on our relationship with God and our neighbour. Let us heed to the Apostolic demand: in all matters of our concern, 'to speak the Truth encompassed in Love'.

(to be continued)